

[Energiministeren]

Regeringen lægger derfor vægt på at videreføre energiforskningsprogrammerne og de særlige tiltag for udnyttelse af nye energiteknologier. Indsatsen skal ske målrettet og i tæt samarbejde med dansk erhvervsliv. Den danske forskningsindsats på energiområdet vil dog stadig – sammenlignet med mange andre lande – være relativt begrænset. De hidtidige bestræbelser er bedømt positivt af IEA, der bl.a. har peget på bidraget til den industrielle innovation.

Regeringen lægger vægt på en høj grad af koordinering mellem den målrettede forskning og universiteters og læreanstalters grundlæggende forskning. Gennem energiforskningsprogrammer og tiltag for at udnytte nye energiteknologier styrkes samarbejdet mellem universiteter og højere læreanstalter på den ene side og erhvervslivet på den anden som grundlag for ny produktion og eksport.

6. Afslutning.

Med en energipolitisk indsats efter disse hovedretningslinier mener regeringen at der både tages hensyn til kontinuiteten på området og sker en tilpasning til realiteterne i vort samfund og verden omkring os. Regeringen ser derfor frem til en fortsat bred opbakning om hovedlinierne i dansk energipolitik.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 148:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og om ophævelse af lov om begrænsning af løn under sygdom. (Ophævelse af karenssdag og forkortelse af arbejdsgiverperioden).

Af Inge Fischer Møller (S) m.fl.

(Fremsat 9/2 83. Første behandling 15/3 83. Betænkning 28/4 83. Anden behandling 3/5 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Mette Groes (S):

Det principielle i behandlingen af dette lovforslag er: har karenssdagen overhovedet nogen form for berettigelse? Visse regeringspolitikere er af den opfattelse, at karenssdagen er en rimelig straffeforanstaltning, fordi sygefraværet her i landet efter deres opfattelse er for stort.

Sygefraværet i Danmark ligger langt under vore nabolandes. Vi har en sygelighed på gennemsnitlig 8,9 dage om året, Norge er oppe på 17,7, og Sverige ligger på 20,89. Tallene er fra 1981, og de ligger formentlig lavere i 1982 på grund af arbejdsløsheden og skrækken for at miste sit job.

Der er altså ikke nogen grund til at mistænke danske lønmodtagere for pjækkeri og af den grund indføre karenssdag.

En lang række danske virksomheder, heriblandt nogle af vore allerstørste, har ikke indført karenssdagen. De argumenterer med, at pjækkeri ikke er noget problem hos dem, og at den skader arbejdsklimaet. Nogle virksomheder indfører karenssdagen for de lavestlønnede og ikke for de højestlønnede.

Der er altså stor forskel på, hvordan lønmodtagerne er stillet. Loven blev ikke det, regeringen havde forestillet sig: en lov, der ramte alle og skulle bæres af alle.

Folk, der lider af kronisk sygdom, kan ved hjælp af en § 12-aftale undgå karenssdagsbestemmelsen. Denne regel har ikke før nu været særlig kendt, men vi ved, at socialforvaltningerne er ved at drukne i henvendelser om at blive omfattet af § 12-aftaler. Folk, der kommer ud for arbejdsskader, er ikke omfattet af karenssdagen, og da anmeldelsesprocenten er ganske beskeden, 48,3, er der grund til at regne med, at den vil stige.

Det er godt, at arbejdsgiverne tager karenssdagen på deres egen kappe. Det er godt, at de kronisk syge sikrer sig. Det er godt, at de, der kommer ud for arbejdsskader, anmelder det skete, for det er jo det, der er meningen med loven. Men det er skidt, at resten af lønarbejderne ikke også reddes ud af karenssdagsmiseren. De, der bliver tilbage, og som rammes af karenssdagen, vil uvægerlig være de svageste, de mest udsatte, f.eks. dem, der ikke er kronisk syge i lovens forstand, men dog så hyppigt syge, at karenssdagen bliver en stor belastning for dem.

I øvrigt er det at skulle undvære en dagløn et desto større problem, jo mindre løn man får. Syerskens tab på 148 kr. 70 øre efter skat

[Mette Groes]

for en karensdag er et skrappt indhug i et lille budget.

Vi ser altså, at karensdagen rammer skævt, er urimeligt diskriminerende, især over for de svageste grupper og er en desto større økonomisk belastning, jo mindre indkomsten er.

Regeringens trøst til de karensdagsramte er, at de kan tage en fleksdag eller en restferiedag. En fleksdag kan jo ikke tages af alle, da systemet ikke gælder på alle arbejdspladser, og brug af restferiedage er efter min opfattelse ikke i overensstemmelse med ferielovens intentioner.

Ferielovens § 23, stk. 1, siger udtrykkeligt, at enhver aftale, hvorved der gives afkald på den i denne lov hjemlede ret til ferie, feriegodtgørelse, løn uden ferie eller ferietillæg, er ugyldig. Det fremgår af forarbejderne til loven, at der bag ferieloven ligger rekreative og sociale intentioner.

Ferieloven handler om, hvornår og i hvilket omfang man har ret til at holde fri. Det er en forudsætning for at gøre brug af ferieloven, at man er rask. Dagpengeloven træder i kraft, når man er syg – man kan jo nu engang ikke være både rask og syg på én gang – og derfor er forudsætningen for at anvende ferieloven, som det sker i sikringsstyrelsens cirkulære, ikke til stede.

Vi kan altså konkludere, at karensdagsbestemmelserne allerede er udhulet af mange virksomheder, der ikke bruger dem, og af § 12-aftaler og af arbejdsskaderegler. Det er kun godt, at disse grupper ikke er omfattet af loven, men det er mindre godt, at andre er det. Vi finder, at karensdagsbestemmelserne er uheldige, diskriminerende og uretfærdige, og vi spør dem en kort levetid.

Agerschou (SF):

Trods mange spørgsmål og mange svar i socialudvalget, der viser, at karensdagen medfører en ufattelig meradministration, at der i virkeligheden er tale om en skat på sygdom, og at der er tale om en sort mistænkeliggørelse af lønarbejdere, vil et borgerligt flertal i folketinget ikke være med til at opheve den.

Jeg gider ikke blive ved med at argumentere imod karensdagen fra talerstolen. Det er nytteløst. Kampen mod karensdagen skal nu føres andre steder og med andre midler.

Men jeg vil dog alligevel gerne have én ting at vide, for jeg har endnu ikke forstået, hvorfor det radikale venstre er så forhippet på, at vi har en karensdag i det danske samfund. Må jeg få forklaringen én gang til: hvad er det, der får det radikale venstre til stadig væk at gå ind for karensdagen?

Knud Lind (FP):

Indledningsvis kunne jeg godt tænke mig at vide, hvad det er for andre magtmidler, den foregående ordfører ønsker at tage i anvendelse, når lovforslaget ikke bliver vedtaget.

Man får umiddelbart det indtryk, at nogle partier har talt sammen om, at man vil tie det socialdemokratiske lovforslag ihjel. Som ordfører for fremskridtspartiet mener jeg, at det er en forkert fremgangsmåde. Ordførerne for regeringspartierne burde i stedet tilkende-give, at lovforslaget er ret uheldigt, i hvert fald rent tidsmæssigt, idet det reelt kommer lige efter, at man har vedtaget en lov, der vedrører ganske nøjagtig det samme emne.

Man kan diskutere, hvorvidt lovforslaget er gjort med heldig hånd i forhold til det praktiske erhvervsliv, men da det er et frit land, vi lever i, er det jo op til de enkelte arbejdspladser ude i det frie erhvervsliv, om de ønsker at rette sig efter loven.

Jeg mener derimod, at når man hører socialdemokratiets ordfører her, lyder det, som om hun glemmer at sige, at man fra ministerens side har tilkendegivet, at man ønsker at have en observationstid. Jeg tror, det var et halvt års tid, man nøje ville følge loven i praksis; derefter kunne man eventuelt tage stilling til nogle uheldige virkninger. På det halve års tid håber jeg selvfølgelig også ministeren har fået lavet en statistik for de offentligt ansatte, så man tydeligt kan se, hvorledes deres sygdomsperioder er. Man burde retteligt have haft den statistik før; når man har taget de offentligt ansatte med i denne gruppe, burde man have haft den, for har man vedtaget den lov, som der nu er kommet forslag om at ophæve, er det jo ikke sikkert, at denne statistik giver de samme resultater, som hvis man havde haft den tidligere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget
forkastedes, idet 67 stemte for, 72 imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 60:

Forslag til folketingsbeslutning om bevarelse af Fysiurgisk Hospital i Hornbæk.

Af Halvgaard (FP) m.fl.

(Fremsat 8/2 83. Første behandling 17/3 83. Betænkning 3/5 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tove Niemann (FP):

Nu skal beslutningen om, hvorvidt der skal gives en bevilling til Fysiurgisk Hospital i Hornbæk, udskydes til efteråret, for som ministeren citeres for i betænkningen, vil folketinget først i efteråret 1983 modtage en redegørelse om mulige løsninger af de samlede bygningsmæssige problemer for det statslige hospitalsvæsen, herunder Fysiurgisk Hospital i Hornbæk. Men hermed er der ikke givet nogen garanti for, at der, når denne redegørelse foreligger, bliver givet en bevilling til dette hospital.

Jeg fremhævede under førstebehandlingen, at det hastede med denne bevilling. Hvorfor haster det så meget? Fordi der på Fysiurgisk Hospital i Hornbæk ikke har fundet nogen væsentlige forbedringer sted siden 1975, ja, der er end ikke foretaget de allermest nødvendige vedligeholdelsesarbejder. Patienter og personale skal tilsyneladende også i det kommende efterår og den kommende vinter bo og arbejde under utrolig dårlige forhold, oven i købet i træk fra utætte døre og vinduer.

Det er blevet sagt, at de 25 mill. kr. til renovering er et slag på tasken, men beløbet er beregnet på følgende måde: vinduer ca. 3 mill. kr., opholdsfaciliteter inklusive bredere døre, så kørestolene kan gå igennem, ca. 2 mill. kr., sprinkleranlæg ca. 2 mill. kr. Det sidste er en meget nødvendig foranstaltning. Man må tænke på, at de fleste af patienterne

ikke er selvhjulpne og skal hjælpes ud, hvis der udbryder brand.

Derfor er det meget vigtigt, at der omgående bliver etableret denne mest elementære brandsikringsforanstaltning i disse ældre bygninger, inden katastrofen sker.

For mig er det helt ufatteligt, at alle partierne undtagen SF og fremskridtspartiet tør stemme imod denne beslutning. Udsættelsen af bevillingen vil også medføre, at de personer blandt personalet, der kan få andre stillinger under bedre arbejdsbetingelser, vil søge væk til stor skade for patienterne.

Fremskridtspartiet finder det meget skuffende, at også de partier, hvis ordførere under førstebehandlingen var meget positive over for beslutningsforslaget, nu ikke kan stemme for det. Jeg opfordrer meget indtrængende til, at man tænker sig om en ekstra gang, inden man stemmer.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg vil sige til fru Tove Niemann, at årsagen til, at vi stemmer, som vi gør, netop er, at vi tænker os om en ekstra gang. Der vil jeg gerne henvise til ministerens betækningsbidrag, hvori der står ganske klart, at funktionen Fysiurgisk Hospital forbliver i Nordsjælland, samt – hvad der er uhyre væsentligt – at det ikke kommer ind på Blegdamsvej. Det er et stærkt ønske deroppefra.

Selvfølgelig var det godt, hvis man kunne renovere allerede i efteråret, men da Fysiurgisk Hospital indgår i den samlede sygehusplanlægning for de statslige hospitaler, mener jeg, det ville være rimeligt at vente for at få den bedste løsning. Det er jo sådan med det her, som det også var med forslaget om ændring af invalidepensionsloven fra sidste samling, nr. B 33: den bedste løsning kommer måske året efter, at man havde ønsket det; og jeg er overbevist om, at Fysiurgisk Hospital selv føler sig forsikret om, at funktionen fortsætter i Nordsjælland. Det synes jeg man skal lægge meget mærke til. Det er understreget i betænkningen.

Tommy Dinesen (SF):

Det er simpelt hen for dårligt, at fru Yvonne Herløv Andersen siger, at det måske kommer til at koste 35 mill. kr., og at dem vil man godt bruge på et senere tidspunkt. På et møde i efteråret, hvor der deltog pati-